

Tilføining ikke her kunde finde en sømmelig og udtømmende Behandling, saa motiverede jeg det netop derved, at det var en Tilføining ved Finantslovens tredie Behandling, og jeg sagde, at den som en Følge deraf ikke kunde blive underkastet en saa omhyggelig Drøftelse, der efter min Overbeviisning alene kunde borge os for, at vi kunne og burde gaae ind derpaa. Vi have altid tre Behandlinger af ethvert vigtigt Spørgsmaal, og dette er noget heelt andet end en saadan enkelt Behandling, som bliver et Forslag tildeel, naar det først bliver kastet ind under en tredie Behandling.

Formanden: Jeg skal dertil bemærke, at efter den Forklaring, som det ærebe Medlem nu gav, havde jeg Ret i at antage, at han ved at nævne Regjeringen kun meente Ministeriet, og dernæst skal jeg bemærke, at Brugten af Ordet „sømmeligt“ — selv naar der gjøres en nærmere Forklaring deraf — let kan fremkalde en Misforstaaelse og føre Discussionen ind paa en Bane, som ikke er ønskelig.

Tscherning: Det ærebe Medlem, som talte sidst, pleier ellers at have en udmærket Huskommelse, men denne Gang har den viist sig svag; thi det er ikke mere end saa Dage siden, at han selv var med til at bringe et nyt Forslag ind ved en tredie Behandling. Nu siger maaffee det ærebe Medlem — og det skal jeg gjerne indrømme —, at dette Forslag har noget Mere paa sig end det, han forleden indbragte (Varso: Ja, det skulde jeg mene!) og noget Mere paa sig, end hans Forslag i Almindelighed have. Derom kan der neppe være Tvivl; men dertil kommer, at der i dette Forslag er meget mindre Nytt, end der var i det ærebe Medlems Forslag. Man skal nemlig vel lægge Mærke til, at alle de foregaaende Talere, der have været imod det foreliggende Forslag, have bebrejdet det, at det var „opkøbt“, at det var det samme, der tidligere var fremkommet i en anden Skikkelse. Vel har den ærebe Ordfører sagt, at det gif noget videre end det tidligere; men de have dog Alle været enige om, at Forhandlingen derom saa at sige var udtømt, og Finantsministeren har ogsaa

sagt, at han henviste til, hvad han havde sagt tidligere, som Grund til at stemme imod Forslaget. Af den Grund, at Forslaget skulde være nyt, behøver altsaa det ærebe Medlem ikke at stemme derimod; ligesvem stemme derimod er en anden Sag, men man kan, som sagt, ikke gjøre det af den anførte Grund. Jeg skulde imidlertid ikke opholde mig længere ved det ærebe Medlem, naar han ikke var kommen til at berøre et Emne, som paa en vis Maade ligger for. Det ærebe Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) sagde, at Finantsministeren ikke kunde røre sig et Haneffjed længer, end han var gaaet ligeover for Forslag af denne Natur; ja, men han behøver kun at gjøre et Haneffjed i en anden Retning, saa var det nok, nemlig gaae afveien som den Fredsforstyrrende her i Landet, eller gjøre et Skridt, der fører til Fred. Det staaer i Regjeringens Magt at gjøre begge Dele: enten vende tilbage til, hvad den var den 1ste August, til hvad den var, dengang den svarede i Landstthinget, dengang den var sig selv og var naiv; thi saa vidste den, at der ikke skal være to Forsatninger her i Landet, saa vidste den, at der er Forskjel paa Fælles og Særligt. Dette vidste den ogsaa, dengang den forelagde et Forslag til at forandre Forsatningen af 18de November 1863, og vidste det saa godt, at den forlangte Udtrykket „Fælles“ forandret, idet den meget vel begreb, at Udtrykket, som det var, indeholder en Virkelighed og en Kjendsgjerning, som ikke længer er tilsteede. Og hvad svarede Rigsraadet? Rigsraadet svarede: Nei, vi ville ikke forandre det, vi ville ikke lade Eder have en Fællesforsatning, hvor intet Fællesskab er, thi det er en Umulighed og en Usandhed. Der eksisterer ingen Forsatning for Diebliffet for noget Fælles, medmindre der er noget Fællesskab, og der eksisterer ingen anden Forsatning af 18de November end den, der har eksisteret fra Begyndelsen af og kræver Fællesskab; men denne Forsatning eksisterer ligeoverfor Indskrænkingsloven, og der kan ikke eksistere nogen berettiget Forsatning, som ikke hviler paa Kundgjørelsen af 28de Januar 1852, thi det staaer her i Indskrænkingsloven med rene og klare Ord, at Kongen udgiver Fællesforsatningen „i Henshold